

Water, overal water, maar geen druppel is drinkbaar

Bettina Kozlowski

Het eeuwenoude stadje Sayod in Tadzjikistan heeft een rumoerige geschiedenis. Na invallen door Arabieren, Turken en Afghanen heeft het een periode van snelle industrialisatie onder de sovjetregering meegemaakt wat resulteerde in de aanleg van een van de grootste stuwdammen ter wereld, de Nurek dam. Na de onafhankelijkheid van de Sovjet Unie woedde er een wrede burgeroorlog die schade bracht aan alle voorzieningen die in de Sovjet tijd waren aangelegd. Nog maar 20 procent van de bevolking heeft op dit moment toegang tot stromend water, aldus een rapport van United Nations Development Programme. Tweederde van de bevolking, die grotendeels afhankelijk is van landbouw en kleine veehouderij, leeft op het randje van de armoede door het gebrek aan (bruikbaar) water. Want water is er voldoende in de omringende bergketens, maar het is over het algemeen vervuild water. Het verhaal van Tadzjikistan was niet bepaald heet nieuws toen rotarian John Capece (RC LaBelle in Florida) een professor van de universiteit van Oezbekistan op bezoek kreeg. Deze vertelde over de problemen aldaar. Capece zag er een nieuwe uitdaging in, maar hij maakte zich ook zorgen over de politieke onrust in de regio en besloot zich te richten op het meer stabiele Tadzjikistan.

Capece stond aan de wieg van Intelligentsia International in Florida, een door Rotary gesteund, wereldwijde opleidingsprogramma voor studenten techniek. Om de ergste dorst van de Tadzjiks te lenigen, stelde Capece voor dat twee studenten uit Tsjechië en Tadzjikistan naar Dushanbe zouden gaan. Zij inventariseerden daar de bestaande infrastructuur en de bruik-

bare watervoorraad. De twee voormalige studenten beperkten zich niet tot een inventarisatie, maar gingen aan de slag met CARE, een non-profit organisatie, en USAID om pijplijnen te bouwen en te renoveren om het water uit de bergen te transporteren naar de publieke fontein. Daarmee werden 3500 bewoners van Sayod geholpen.

In Florida maakte Capece zich sterk voor de financiële middelen van de twee ingenieurs. Om een Matching Grant voor elkaar te krijgen was de oprichting van een Rotaryclub in Tadzjikistan nodig. De twee ingenieurs deden een poging tot oprichting van de eerste Rotaryclub in het land, RC Dushanbe. In samenwerking met enkele Amerikaanse clubs kreeg men het project toen pas echt goed van de grond met US\$5.600 uit Amerika, US\$4.900 van de Foundation, CARE gaf bijna US\$12.300 en enkele bronnen in Tadzjikistan droegen US\$10.300 bij.

Van meet af aan waren lokale mensen betrokken bij het project voor de aanleg van de pijpleiding. Rotarians, CARE, en USAID hielpen elk dorp bij het opzetten van een watercommissie die de distributie van water overziet en die de gelden voor onderhoud beheert. In april 2006 profiteerden ruim 12.000 mensen van de inspanningen van Capece.

Het waterproject van Capece omvatte meer dan drinkwater. Het heeft de bevolking ook een verantwoordelijkheidsgevoel gegeven. De voordelen van drie maanden keihard werken beginnen hun vruchten af te werpen. Het leven daar zal eenvoudiger zijn nu er (bruikbaar) water is.

Hoe kunt u helpen? Informatie: www.rotarywater.org